

PŘEDSTAVENÍ TŘÍDY 4.D – MATURITNÍ ROČNÍK 1972

Milé spolužačky a spolužáci, vážení přátelé a hosté,

moji předřečníci již přednesli řadu vzpomínek na studentská léta strávená na gymnáziu v Uherském Hradišti, takže se nebudu opakovat.

Naše třída 4. D byla poněkud zvláštní:

za 1) byli jsme třída se 4 hochy a 32 děvčaty, velká většina nás dojížděla - ze Zlína/ tehdy Gottwaldova a z dalších měst a vesnic z okolí Uherského Hradiště, takže naše mimoškolní aktivity nebyly tak pestré;

za 2) plnila program UNESCO, v jehož rámci navázala spolupráci se školou stejného zaměření v tehdejším západním Německu, jmenovitě s městem Heiligenhaus, kde jsme na konci 1. ročníku strávili 10 dní na bázi bezdevizového styku, a recipročně studenti z Heiligenhausu strávili 10 dní v Uherském Hradišti. Ve 2. ročníku jsme měli plnit program s maďarským městem Šoproň, ale ten už se neuskutečnil;

za 3) během čtyřletého studia se v naší třídě na postu třídního profesora vystřídalo 5 pedagogů: prvním byl prof. Oldřich Skrášek, který se po odchodu ředitele Fárníka stal ředitelem, na jeho místo nastoupil prof. Rudolf Stindl, který však po roce zemřel. Dostali jsme prof. Boženu Bočkovou-Dřímálovou, která bohužel tragicky zemřela před naším nástupem do 4. ročníku. Dalším třídním byl krátce prof. Bystřický a pak - kdy už nás nikdo nechtěl, přišla odvážná paní profesorka Zdenka Omelková, která nás úspěšně dovedla k maturitě.

Vzpomínáme také na jazykové kurzy - na konci 2. ročníku na Smradavce pouze s anglickými rodilými mluvčími, po druhém ročníku v Žitkové již i s ruštinou a lektory z NDR a Walesu, kteří v ČSSR vyučovali na vysokých školách angličtinu, lyžařský výcvik v Deštném, taneční v Redutě...

Nemohu zapomenout na ty okamžiky, kdy jsme v prvním ročníku od září 1968 jezdili do školy ve Starém Městě a každý den jsme míjeli posádku okupačních vojsk umístěných na polích mezi Huštěnovicemi a Starým Městem. Často se stávalo, že vojáci projížděli pod okny gymnázia ve Starém Městě v džípech. Tato okolnost byla začátkem toho, co mělo pro některé z nás vážné důsledky při vstupu do dalšího života po maturitě a zásadním způsobem náš život ovlivnila.

Naštěstí se "věčnost" zkrátila na 21 let a život se začal ubírat jiným směrem.

Přeji všem, aby svůj život žili naplno a užívali si každého dne v radosti a pohodě.